

TV2/DANMARK A/S:n 28.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-309/04)

(2004/C 262/82)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

TV2/DANMARK A/S, Odense (Tanska) on nostanut 28.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Olaf Koktvedgaard.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa kokonaan tai toissijaisesti osittain Tanskan toteuttamista toimenpiteistä TV2/Danmarkin hyväksi 19.5.2004 tehdyn komission päätöksen K(2004)1814 lopullinen asiassa K 2/2003 (ex NN 22/2002)
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoi riidanalaisessa päätöksessä, että tuki, joka myönnettiin vuosien 1995 ja 2002 välisenä aikana TV2/DANMARKille lupamaksuvaroin ja tietyin muin toimenpitein, soveltuu yhteismarkkinoille lukuun ottamatta 628,2 miljoonan DKK:n suuruista summaa, joka on komission mukaan sääntöjenvastaista valtiontukea, joka Tanskan kuningaskunnan on perittävä takaisin kantajalta.

Kantaja toteaa kanteensa tueksi, että riidanalaisessa päätöksessä rikottiin olennaisia menettelymääräyksiä, EY 87 artiklan 1 kohtaa, EY 86 artiklan 2 kohtaa, EY 295 artiklaa sekä jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta tehtyä pöytäkirjaa. Kantaja toteaa erityisesti seuraavaa:

- kontradiktorista periaatetta on loukattu, ylikorvausta koskeva laskelma sisältää tutkimusajanjakson ulkopuolisia määriä ja TV2:n oman pääoman muodostusta koskevien arviointien perusteet ja perustelut ovat puutteelliset
- komission tutkimukset eivät perustu TV2:n hyväksi toteutettujen toimenpiteiden toteuttamishetkellä vallinneeseen tilanteeseen
- TV2:lle siirretyt lupamaksuvarat ja sille vuosina 1995—1997 siirretyt mainostulot TV2:n rahaston kautta eivät ole valtiontukia, koska kyseessä eivät ole valtion varat

— kyseessä ei olisi valtiontuki edes siinä tapauksessa, että siirrettyjen varojen määrä ylittäisi TV2:lle sen julkisen palvelun velvoitteen täyttämistä aiheuttavat nettokustannukset, koska näitä varoja ei käytetty kaupallisen toiminnan ristiintukemiseen

— TV2 ei ole saanut taloudellista etua, jollaista se ei olisi saanut tavanomaisissa markkinatalousolosuhteissa, koska TV2:n saama voitto ei ole suurempi kuin TV2:n julkisen palvelun velvoitteen suorittamisen seurauksena saatu kohtuullinen voitto, ja koska TV2:n oma pääoma on markkinataloudellisesti perusteltu

— TV2:n oma pääoma ei ylitä sitä, mikä on tarpeen TV2:n julkisen palvelun velvoitteen suorittamiseksi

— takaisinmaksua ei voida vaatia osakeyhtiö TV2/Danmark A/S:lta, joka perustettiin tutkimusajanjakson jälkeen, koska tämä yhtiö ei ole saanut etua

— vaatimus koron maksamisesta määrälle, jonka takaisinmaksua vaaditaan, on hylättävä, koska tämä määrä sisältää jo koron.

Ferrero oHG mbH:n 26.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-310/04)

(2004/C 262/83)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Ferrero oHG mbH, Frankfurt am Main, Saksa, on nostanut 26.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustaja on lakimies Dr M. Schaeffer.

Asianosaisena valituslautakunnassa oli myös Cornu SA Fontain.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 17.3.2004 tekemän päätöksen asiassa R 01540/2002-4 ja hyväksyy vastustuksen nro B 245 714
- velvoittaa tavaramerkin hakijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Cornu SA Fontain
Kysymyksessä oleva yhteisön tavaramerkki:	Sanamerkki "FERRO" luokkaan 30 kuuluvien tavaroiden osalta (suola-keksit)
Väitemenettelyssä vedotun tavaramerkkioikeuden tai sanamerkkioikeuden haltija:	Kantaja
Väitemenettelyssä vedottu tavaramerkki tai sanamerkki:	Kansallinen sanamerkki "FERRO" luokkiin 5, 29, 30, 32 ja 33 kuuluvien tavaroiden osalta (suklaa ym.)
Väiteosaston päätös:	Vastustuksen hylkääminen.
Valituslautakunnan päätös:	Valituksen hylkääminen.
Vaatimuksen perusteet:	Asetuksen N:o 40/94 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 11, s. 1).

José Luis Buendia Sierran 22.7.2004 Euroopan yhteisön komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-311/04)

(2004/C 262/84)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

José Luis Buendia Sierra, kotipaikka Bryssel, on nostanut 22.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Marc van der Woude ja Valérie Landes.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa oikeudellisen yksikön pääjohtajan tekemän päätöksen, jossa hänelle myönnettiin ainoastaan yksi pääosaston etusijapiste vuoden 2003 ylennyskierröksellä ja joka vahvistettiin ja tuli lainvoimaiseksi nimittävän viranomaisen päätöksellä hylätä valitus;

- kumoaa nimittävän viranomaisen sen päätöksen vuoden 2003 ylennyskierröksellä, jossa hänelle ei myönnetty yhtäkään erityisetusijapistettä, jotka myönnetään ylennyskomitean suosituksesta "ylimääräisestä toiminnasta toimielimen eduksi";

- kumoaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jossa hänelle myönnettiin vuoden 2003 ylennyskierröksellä yhteensä 20 pistettä, virkamiesten ansioluettelon palkkaluokassa A5 vuoden 2003 ylennyskierröksellä, luettelon palkkaluokkaan A4 ylennetyistä virkamiehistä vuoden 2003 ylennyskierröksellä ja joka tapauksessa päätöksen olla merkitsemättä häntä mainittuihin luetteloihin;

- kumoaa tarvittaessa päätöksen, jolla valitus on hylätty;

- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan mukaan päätös, jossa hänelle myönnettiin ainoastaan yksi pääosaston etusijapiste, on seurausta oikeudellisissa yksikössä käyttöön otetuista arviointiperusteista, jotka johtavat siihen, että kyseisiä pisteitä myönnetään palkkaluokassa virkaiältään vanhimille virkamiehille heidän ansioistaan riippumatta. Kantaja vastustaa päätöstä vetoamalla siihen, että se on henkilöstösääntöjen 45 artiklan, henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 2 artiklan 1 kohdan ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 6 artiklan 3 ja 4 kohdan vastainen. Kyseinen päätös loukkaa kantajan mukaan lisäksi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja uralla etenemismahdollisuuksia koskevaa periaatetta, ja kyseessä on ilmeinen arviointivirhe ja harkintavallan väärinkäyttö. Kantaja vetoaa vielä siihen, että myönnettäessä pisteitä ja tutkittaessa oikaisuvaatimusta olennaisia menettelymääräyksiä on rikottu.

Kantaja väittää lisäksi, että päätös, jossa hänelle ei ole myönnetty yhtäkään etusijapistettä, jotka myönnetään ylennyskomitean suosituksesta "ylimääräisestä toiminnasta toimielimen eduksi", on henkilöstösääntöjen 45 artiklan, henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artiklan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastainen. Kyseinen päätös sisältää kantajan mukaan myös ilmeisen arviointivirheen ja se on harkintavallan väärinkäyttöä.

Kantaja riitauttaa päätöksen myöntää hänelle yhteensä 20 pistettä, virkamiesten ansioluettelon palkkaluokassa A5, luettelon palkkaluokkaan A4 ylennetyistä virkamiehistä ja päätöksen olla merkitsemättä häntä mainittuihin luetteloihin. Kantaja vetoaa näiltä osin ensinnäkin muiden esillä olevassa asiassa riitautettujen toimien lainvastaisuuteen samoin niiden sääntöjen lainvastaisuuteen, jotka koskevat henkilöstön arviointia vuosina 2001 ja 2002, minkä lisäksi hän vetoaa henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisiin täytäntöönpanosäännöksiin ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisiin täytäntöönpanosäännöksiin. Kyseiset säännökset ovat kantajan mukaan henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisen kohdan ja 45 artiklan vastaisia, samoin kuin uralla etenemismahdollisuuksia koskevan periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisia. Kantaja vetoaa vielä siihen, että päätökset ovat virheellisiä toimivallan puuttumisen ja olennaisten menettelymääräysten rikkomisen vuoksi.